

ئادىل ئىمىن

ئەتىراپىڭىز مەلىكە

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

تاديل ثمن

ئەتر گۈل مەلىكە

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

玫瑰公主:维吾尔文/阿迪力·依明著.喀什:
喀什维吾尔文出版社,2008.10

ISBN 978-7-5373-1756-6

I. 玫… II. 阿… III. 童话—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I 287.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 156252 号

责任编辑:姑丽巴哈尔·麦麦提依明
责任校对:坎拜尔古丽·吾斯曼

玫瑰公主

作者:阿迪力·依明

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编:844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

787×1092 毫米 1/32 开本 6.25 印张

2008 年 10 月第 1 版 2008 年 10 月第 1 次印刷

印数:1——3080 定价:13.00 元

如有质量问题,请与我社联系调换。电话:0998—2653927

مۇندەرىجە

1	 مەلىكىنىڭ يىگىت سىنىشى
10	 يوقالماس بايلىق
16	 نېلۇپەر قىز
34	 قار مەلىكە
50	 ئاققىز بىلەن قارقىز
64	 ئۇچقۇنبالا - پەرۋانەقىز
72	 ئالمىقىز
88	 كىچىككىنە مەلىكە بىلەن چاشقان
121	 ئەتىرگۈل مەلىكە
140	 گۈل ۋە بۆلبۈل
156	 پادىچى يىگىت بىلەن ئاپئاق مەلىكە
188	 ئالتۇن ئاچقۇچ

مەلىكىنىڭ يىگىت سىنىشى

قاچاندۇر بىر زامانلاردا تەڭرىتېغى باغرىدا قايماققىدۇر سوزۇلغان بىر يول ئۈستىدە ئاسماندىن چۈشتىمۇ ياكى يەر قوينىدىن چىقتىمۇ، ئەيتاۋۇر بىر جۈپ ئاق چاشقان ئات بولۇپ، تاۋاقتەك يوغان بىر تال نېلۇپەرگۈلىنى ھارۋا قىلىپ سۆرەپ كېتىۋاتماقتىكەن. گۈل ئۈستىدە بولسا تەخسىدەك چوڭلۇقتىكى نېلۇپەر ياپرىقىنى كۈنلۈك قىلىۋالغان ئاجايىپ گۈزەل ھۆسن - جامالى بىلەن كىشىنى ئۆزدىگە مەھلىيا قىلىدىغان، لېكىن بويى - بەستى بىر غېرىچلا كېلىدىغان قونچاقتەك كىچىككىنە بىر قىز ئولتۇرغان بوپۇپ، ئۇ ھارۋىدا كېتىۋېتىپ مۇنداق ناخشا ئېيتىدىكەن:

مەن بىر كىچىك مەلىكە،

ئەسلىي بىر چوڭ مەلىكە.

كىم قايتۇرسا ئەسلىمگە،

ئوينىدۇ تويى - مەرىكە.

ئۇ ئۆزى كىچىككىنە بولغىنى بىلەن ئاۋازى كۈمۈش قوڭغۇراقتەك زىل ۋە جاراڭلىق بولۇپ، كىشىنىڭ يۈرەك

تارىنى تىرتىدىكەن.

شۇ چاغدا ئاتلىق كېتىۋاتقان بىر شاھزادە بۇ كىچىك مەلىكىگە يولۇقۇپ ئۇنى چاقىرىپتۇ:

— ھەي ئوماق كىچىك مەلىكە، مەن سىزنى ئەسلە-
ئىزگە كەلتۈرۈشنى خالايمەن. بىراق، قانداق قىلىش كې-
رەكلىكىنى بىلمەيمەن. سىز بۇنى ماڭا ئېيتىپ بېرەلە-
سىز؟

— ئېيتىپ بېرىمەن، ئېيتىپ بېرىمەن، — دەپتۇ
كىچىك مەلىكە ئۆزى ئولتۇرغان ھارۋىنى توختىتىپ، —
بۇ يەردىن ئۈچ كۈنلۈك نېرىدا، ئېگىز تاغلارنىڭ بىرىدە
چوڭ بىر غار بار، غاردا بېشى گۈمبەزدەك، يېلى يوغان
كۈپتەك، ئاغزىدىن ئوت، بۇرىندىن ئىس - تۈتەك پۈركۈي-
دىغان، چىشلىرى قىلىچتەك، تىلى ئۆتكۈر نىزىدەك ئاجا-
يىپ بىر مەخلۇقات — چوڭ بىر ئەجدىھا ياتىدۇ، ئەجدىھا-
نىڭ ئاغزىدا بىر ئەڭگۈشتەر بار، سىز شۇ ئەڭگۈشتەرنى
قولغا چۈشۈرۈپ بەدىنىمگە سۈركىسىڭىزلا دەرھال ئەسلىم-
گە كېلىمەن، ئاندىن ئەمرىڭىزگە ئۆتىمەن. ئەڭگۈشتەرنى
ئەكېلىشكە جۈرئەت قىلالامسىز؟

— ھازىر ئېتىم چارچاپ قالدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە
تېنىم تازا ساق ئەمەس، سالامەتلىكىم ئەسلىگە كەلگەندىن
كېيىن، ياخشىراق ئاتقا مىنىپ بېرىپ ئەڭگۈشتەرنى چو-
قۇم ئېلىپ كېلىمەن، يەنە نۇرغۇن لەشكەر يىغىپ بېرىشىم
كېرەكقۇ؟ — دەپتۇ.

— خوش ئەمىسە، — دەپتۇ كىچىككىنە مەلىكە، ئاز-
دىن ئۇ يەنە ناخشىسىنى تۈۋلەپ يولىنى داۋام قىپتۇ:

مەن بىر كىچىك مەلىكە، لېكىن مەن بىر چوڭ مەلىكە.

كىم قايتۇرسا ئەسلىمگە، مەرىكە.

ئۇيىدا تۇرۇپ، مەرىكە.

ئۇيىدا تۇرۇپ، مەرىكە.

مەن سىزنى ئەسلىڭىزگە قايتۇرۇشنى خالايمەن، بىراق

قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى بىلمەيمەن. سىز ئېيتىپ

بېرەلمەيسىز؟

— ئېيتىپ بېرىمەن، ئېيتىپ بېرىمەن، — دەپتۇ

كىچىك مەلىكە توختاپ، — بۇ يەردىن ئۈچ كۈنلۈك نېرىدە،

دا، ئېڭىز تاغلارنىڭ بىرىدە چوڭ بىر غار بار، غاردا بېشى

گۈمبەزدەك، بېلى يوغان كۈپتەك، ئاغزىدىن ئوت، بۇرىدە

دىن ئىس - تۈتەك پۈركۈيدىغان، چىشلىرى قىلىچتەك،

تىلى ئۆتكۈر نەيزىدەك ئاجايىپ بىر مەخلۇقات — چوڭ بىر

ئەجدىھا ياتىدۇ، ئەجدىھاننىڭ ئاغزىدا بىر ئەڭگۈشتەر بار،

سىز شۇ ئەڭگۈشتەرنى قولغا كەلتۈرۈپ بەدىنىمگە سۈركە-

سىڭىزلا دەرھال ئەسلىمگە كېلىمەن، ئاندىن ئېمىڭىزگە

ئۆتمەن، ئەڭگۈشتەرنى ئەكەلىشكە جۈرئەت قىلالامسىز؟

بايۇەچە بىرھازا تۇرۇۋالغاندىن كېيىن:

— مەن ھازىر كاتتا بىر سودا ئىشىنى پۈتكۈزگىلى

كېتىۋاتقان، شۇ ئىشنى تۈگىتىپ قايتقىنىمدا ئاندىن ئەڭ-

گۈشتەرنى ئەكەلگىلى بېرىش ئىشىنى ئويلىشىپ باقاي،

تېخى بىرمۇنچىلىغان شىر يۈرەك باھادىرلارنى تېپىپ ھەم-
راھ بولۇشقا كۆندۈرۈشكىمۇ توغرا كېلىدۇ.

— خوش ئەمەسە، — دەپتۇ كىچىك مەلىكە، ئاندىن
ئۇ يەنە ھېلىقى ناخشىسىنى توۋلاپ يولىنى داۋام قىپتۇ.
بىر چاغدا ئۇنىڭغا يەنە بىر يىگىت يولۇقۇپ توۋلاپتۇ:
— ھەي كىچىك ئوماق مەلىكەم، مەن سىزنى ئەسلە-
ڭىزگە قايتۇرۇشنى خالايمەن، بىراق قانداق قىلىشنى بىل-
مەيمەن، بۇنى سىز ئېيتىپ بېرەلەمسىز؟

— ئېيتىپ بېرىمەن، ئېيتىپ بېرىمەن، — دەپتۇ
كىچىك مەلىكە توختاپ، ھېلىقى گەپنى يەنە تەكرارلاپ،
سىز ئاشۇ ئەڭگۈشتەرنى ئەكىلىشكە جۈرئەت قىلالامسىز؟
— جۈرئەت قىلالايمەن، — دەپتۇ يىگىت قەتئىيلىك
بىلەن، — مەن چوقۇم ئەڭگۈشتەرنى قولغا كەلتۈرۈپ
سىزنى ئەسلىڭىزگە قايتۇرىمەن، مېنى كۈتۈڭ!
ئۇلار خوشلىشىپتۇ. ئەمدى بىز كىچىك مەلىكىنى شۇ
يەردە قويۇپ تۇرۇپ يىگىتكە ئەگىشەيلى، قېنى قەيەرگە
بارىدىكىن، قانداق قىلىدىكىن؟!

يىگىت مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر شەھەرگە يېتىپ
كېلىپ، بىر تۆمۈرچىلىك دۇكىنى ئالدىغا بېرىپتۇ - دە:
— ئۇستام، — دەپتۇ تۆمۈرچىگە، — ماڭا بىر ئۆتكۈر
قىلىچ بىلەن بويۇمغا تەڭ چوڭ قالقان كېرەك ئىدى،
سوقۇپ بەرگەن بولسىلا.

— ماقۇل، — دەپتۇ تۆمۈرچى، — ئۈچ كۈندىن كې-
يىن ئېلىپ كېتىڭ، باھاسى ئون تىللا.
— دېگەنلىرىدەك بولسۇن، — دەپتۇ يىگىت خۇشال

بولۇپ، — مەن بۇ ئۈچ كۈندە پۇلنىڭ غېمىنى قىلاي. يىگىت تۆمۈرچىنىڭ دۈكىنىدىن قايتىپ چىقىپ، قايناق بازارغا بېرىپتۇ، كېلىشكەن ۋە بەستلىك قامىتىگە يوشۇرۇنغان كۈچ - قۇۋۋەت ۋە غەيرەت - شىجائىتىگە تايىنىپ، ئەڭ ئېغىر ئىشلارنى تاللاپ، ئىككى كىشىنىڭ ئىشىنى ئۆزى قىلىپ، تاپقان پۇلدىن يېمەك - ئىچمىكىگە ئازغىنە خىراجەت قىلغاندىن باشقا، قالغان ھەممىسىنى بىر تىيىن زايە قىلماي يىغىپتۇ. شۇ تەرىقىدە ئىشلەپ پۇل يىغىپ، ئۈچ كۈندە توققۇز تىللا ھازىرلاپتۇ. دە، ئاندىن تۆمۈرچىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ھەممىسىنى قولىغا تۇتقۇزۇپ: — تاپقىنىم مۇشۇ بولدى، رازى بولسىلا قىلىچ - قالقانى ئېلىپ كەتسەم، ئەگەر رازى بولمىسىلا كېمى مەندە قەرز قالسا، ئىشىم ئالدىراش ئىدى، تۈگىتىپ ئا. مان. ئېسەن قايتىپ كەلگىنىمدە قايتۇرسام قانداق، — دەپتۇ مۇلايىملىق بىلەن.

— رازىمەن، — دەپتۇ تۆمۈرچى خۇرسەن بولۇپ، — قويغان باھايىم ئۆرە ئىدى. سىزنى باھا تالىشىدۇ دېگەن ئويىدا شۇنداق قىلغانىتىم. مەرد يىگىت ئىكەنسىز، باھا تالاشماي دېگىنىمنى بەرمەك بولۇپ كەتتىڭىز، مەنمۇ تاشقا ئۇرسا تاشنى ياغدەك كېسىدىغان ئالماستەك قىلىچ ۋە ھەر - قانچە ئۆتكۈر نەيزىمۇ كار قىلمىغۇدەك مەزمۇت ۋە پۈتۈن بويىڭىزنى مۇھاپىزەت قىلغۇدەك چوڭ قالقانى ياساپ پۈت. كۈزدۈم، ئېلىپ كېتىۋېرىڭ، قولۇمغا تۇتقۇزغىنىڭىزمۇ باھاسىدىن ئارتۇق، سىزگە ئامانلىق ۋە نۇسرەت تىلەيمەن. ئۇ شۇنداق دەۋىتىپ قۇياش نۇرىدا ۋالىلداپ كۆز چاقد.

نىتىپ تۇرىدىغان ئۆتكۈر قىلىچ بىلەن چوڭ قالقانى يى-
گىتكە بېرىپتۇ. شادلىققا چۆمگەن يىگىت تەشەككۈر ئېي-
تىپ قىلىچ - قالقانى كۆتۈرگىنىچە يولىغا راۋان بوپتۇ.
مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ غايەت
ئېگىز بىر تاغ باغرىغا يېتىپ كېلىپ، بىر چوڭ غارنى
كۆرۈپتۇ. «ئەجدىھانىڭ غارى مۇشۇ بولسا كېرەك دېگەن
ئوي بىلەن جاسارەت كەمىرىنى چىڭىتىپ، قىلىچنى يال-
مىلاپ، قالقانى كۆتۈرۈپ، غار تەرەپكە مېڭىپتۇ. گۈر-
دەك قاراڭغۇلۇق ئىچىگە كىرىپتۇ، بىراق ئەجدىھانىڭ دې-
رىكى بولماپتۇ. ئىچكىرىلەپ كېتىۋېرىپتۇ، لېكىن ئەجدى-
ھاغا يولۇقماستىن، بەلكى تاغنىڭ يەنە بىر تەرىپىگە چىقىپ
قاپتۇ.

ئۇ يەردە پايانسىز كەتكەن نېلۇپەر بىلەن ئورالغان
كۆل ۋە كۆل بويىدىكى گۈلزارلىقتا ئاپئاق داستىخاننى
يېيىپ تۈرلۈك ئېسىل نازۇنېمەتلەرنى تىزىپ ئولتۇرغان
ئاجايىپ گۈزەل بىر ھۆر - پەرىنى كۆرۈپتۇ. يىگىت دۇنيا-
غا كۆز ئاچقىنىدىن بېرى مۇنداق گۈزەل ھۆسن - جامال
ئىگىسىنى كۆرمىگەنىكەن. يۈرىكى قۇملۇققا تاشلانغان بى-
لىقتەك تېپىچەكلەشكە باشلاپ، ئەقىل - ھوشىدىن ئايرىل-
غىلى تاسلا قاپتۇ.

— مەرھابا، ئەي باتۇر يىگىت، — دەپتۇ ئول گۈزەل
رەنا خۇش تەبەسسۇم بىلەن. ئىككى تەرىپىدىن
يىگىت شۇ چاغدىلا ئېسىگە كېلىپ، ھېلىقى ھۆر -
پەرىگە ئەدەپ بىلەن سالام قىلىپ ئەھۋال سوراپتۇ، ئاندىن
شۇنداق دەپتۇ: «الغاسىنىڭ شالەپە يىتىۋەتەنمەكچى

— ئەي، ھۆر - پەرى، ئاغزىدا ئەڭگۈشتەرى بار
ئەجدىھانى ئىزدەپ ماڭغانىدىم، ئازغۇن قەدەملىرىم مېنى
ئالدىڭىزغا يەتكۈزۈپتۇ، مەرھەمەت قىلىپ، ماڭا ئەجدىھى
غارنىڭ يولىنى كۆرسىتىپ قويغان بولىشىڭىز. ئەڭگۈش-
تەرنى قولغا كەلتۈرمەك ھەققىدە كىچىككىنە بىر مەلىكىگە
ۋەدە قىلغانىدىم، ۋەدىگە لايىق بىر ئىش قىلسام، ئۇل
مەلىكىنىڭ ئۈمىد غۇنچىسى سەكپارە بولمىسا، مەن ھەم
مۇراد گۈلۈمدىن مەھرۇم قالمىسام، سىزدىن كۆپ مېنەت-
دار بولاتتىم؟

— ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام، — دەپتۇ ئۇل دىلرەبا
ئازىنىن كۈلۈپ تۇرۇپ. پەرى ئۇلغا قاراپ ئېيتتى:
يىگىت ئۈچ كۈندىن بېرى ئاچلىق ئازابىنى يەتكۈچە
تارتقانلىقى ئۈچۈن تارتىنماستىن داستىخانغا ئولتۇرۇپ،
ئازۇنمەتلەردىن قانغۇچە بەھرىمەن بوپتۇ. ماغدۇرسىزلان-
غان جىسمى كۈچ - قۇۋۋەتكە تولۇپ، غەيرىتى جۈش ئۇ-
رۇپ، ئۇل ھۆر - پەرىگە يەنە يول كۆرسىتىپ قويماقنى
ئىلتىماس قىپتۇ.

— مەنزىلىڭىزگە ياشلاپ بارغاي مەن، — ئۇل ھۆر -
پەرى شۇنداق چاۋاك ئۇرغانىكەن، ئالتۇن ئېگەر - توقۇملۇق
بىر جۈپ ئاق تۇلپار ھازىر بوپتۇ. يىگىت بىلەن ھۆر - پەرى
تۇلپارلارغا مىنىپ يەنە غار يولى ئارقىلىق تاغنىڭ بۇ
تەرىپىگە ئۆتۈپتۇ، ھۆر - پەرى قايان باشلىسا يىگىت شۇ
يانغا كېتىۋېرىپتۇ. بىر چاغدا ھېلىقى كىچىككىنە مەلىكى-
نى يولۇقتۇرغان يولغا چىقىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇلارغا باش-
ئايىغىغا كۆز يەتمەس بىر چوڭ كارۋاننى باشلاپ كېتىۋاتقان

ھېلىقى بايۋەچچە يولۇقۇپتۇ. —
بايۋەچچە ئول گۈلى رەنانى كۆرۈپ ئالدىنى توسۇپ
دەپتۇ:

— ئەي ھۆر - پەرى، بايلىقىم بىلەن شۆھرىتىم
ئالەمگە مەشھۇر، بۇ جەھەتتە نامدار شاھلارمۇ ماڭا يېتەل-
مەس، مەن بىلەن قېلىڭ! بىر ئۆمۈر پاراغەتلىك ماكانىمدا
راھەتلىك ھايات كەچۈرگەيمىز، نېمە خالىسىڭىز ئالدىڭىز-
دا شۇ ھازىر بولغاي. —
ئول ھۆر - پەرى دەپتۇ:

— ئەي قورقۇنچاق بايۋەچچە، پاراغەتلىك ماكانىڭىزدا
ئۆزىڭىز ياشىۋېلىڭ. ماڭا جۈپ بولغۇچى باتۇر يىگىتتۇر،
سىزدەكلەر ماڭا بىكەرەكتۇر!

ئۇ شۇنداق دەپتۇ - دە، يولغا راۋان بوپتۇ. بايۋەچچە
ئۇنى تۇتۇپ قالماق بولۇپ، چاكارلىرى بىلەن قوغلاپ
بېقىپتۇ. لېكىن، ھېلىقى باتۇر يىگىتنىڭ كۈچ - ھەيۋەت-
سىدىن ئەندىكىپ زادىلا قول سوزالماپتۇ، كۆپ ئۆتمەي
ئۇلار كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

بىر چاغلاردا يەنە 40 نۆۋكىرى بىلەن شىكارغا ماڭغان
ھېلىقى شاھزادە يولۇقۇپتۇ، ئول گۈلراپا نازىنىنى كۆ-
رۈپلا شاھزادە شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي نادىرە، دەۋران دۆلىتىم كاتتىلىقتا ئالەمگە
مەشھۇر، بۇ جەھەتتە ھېچبىر شاھ ماڭا يېتەلمەس، مەن
بىلەن قېلىڭ! سەلتەنەتلىك ئوردامدا خانىشىم بولۇڭ!
يەتتە ئىقلىمغا سوزسىڭىز قولىڭىز، قىچقارسىڭىز ئۇنىڭىز
يېتەر، نېمە خالىسىڭىز شۇ ھازىر بولغاي!

— ئەي شاھزادە، سەلتەنەتلىك ئوردىڭىزدا بىر ئۆزدە-
ئىز ياشىۋېلىڭ، ماڭا جۈپ بولغۇچى باتۇر يىگىتتۇر،
سىزدەك قورقۇنچاقلار ماڭا بىكېرەك، — دەپتۇ ھۆر -
پەرى.

ئۇ شۇنداق دەپلا يولغا راۋان بوپتۇ، شاھزادە ئۆۋكەر-
لىرى بىلەن قوغلاپ تۇتۇۋالماقچى بولغانىكەن، يىگىت قە-
لىپىنى يالىڭاچلاپ ئۇلارغا شىردەك تاشلىنىپتۇ. ئۇنىڭ
كۈچ - ھەيۋىسى جاسارىتىدىن قويدەك ئۆركۈگەن شاھزادە
بىلەن ئۆۋكەرلىرى دەرھال كەينىگە يېنىپ، قۇيرۇقىنى
تىكىۋېتىپتۇ.

يىگىت يەنە يولىنى داۋام قىپتۇ، بىر چاغدا ئول ھۆر -
پەرىدىن سورايتۇ:

— ئەي گۈلرۇخسار، مەن ئۈچۈن كۆپ ئاۋارە بولدە-
ئىز، ماڭا يولنى كۆرسىتىپ قويۇپ، ئۆز يولىڭىزغا كې-
تىۋېرىڭ!

ئول ھۆر - پەرى قاققلاپ كۈلۈپ كېتىپ شۇنداق
دەپتۇ:

— كۆزلىگەن مەنزىلىڭىزگە يېتىپ كەلدىڭىز، ھېلى-
قى كىچىك مەلىكە مانا مەندۇرمەن، ئەجدىھا بولسا مەۋجۇت
ئەمەس، يولۇققان ئۇچىڭلاردىن بىر ئۆزىڭىزلا سىناقلى-
رىمدىن ئۆتتىڭىز. مەرد - باھادىر ئىكەنسىز، ئەمدى خا-
لىسىڭىز توي - مەرىكە ئوينايىسىز، مېنى ئەمرىڭىزگە ئال-
غايىسىز.

يىگىت خۇشاللىق بىلەن رازىلىق بىلدۈرۈپتۇ، ئاندىن
ئۇلار بەخت ۋادىسىغا، ۋىسال دەرگاھىغا قاراپ راۋان بوپتۇ.

يوقالماق بايلىق

ئۆتمۈش زاماندا، نامراتلىق دەستىدىن يۇرتىدا كۈن ئالالمىغان ئۈچ يىگىت سەپەرگە چىقماقچى، ياقا يۇرتلاردا ئىشلەپ، پۇل تېپىپ باي بولغاندا قايتماقچى بوپتۇ. ئۇلار- ئىككى چوڭنىڭ ئىسمى ئەخمەت، ئىككىنچىسىنىڭ ئىسمى نۇرەخمەت، كىچىكىنىڭ ئىسمى نۇرمۇھەممەت ئىكەن. ئۇلار مەسلىھەتنى پىشقان كۈننىڭ ئەتىسىلا يولغا چىقىپتۇ. كارۋانلارنىڭ ئىزى، يولۇچىلارنىڭ سۆزى بويىچە مېڭىۋېرىپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ بىر چاغدا ئۇلارغا بىر خۇرجۇن ئۇچراپتۇ. ئەخمەت بىلەن نۇرەخمەت جېنىنىڭ بارىچە يۈگۈرۈپ بېرىپ تەڭلا خۇرجۇنغا تاشلىنىپتۇ. ئۆزى كىچىك ۋە تېنى ئاجىز نۇرمۇھەممەت ئۇلاردىن كېيىن قاپتۇ. خۇرجۇنغا تەڭ ئېسىلغان ئەخمەت بىلەن نۇرەخمەت ئۇنى ئىككى يانغا تارتىشىپ ئوتتۇرىدىن يىرتىۋاپتۇ. شۇ چاغدا خۇرجۇندىن بىر كىتاب چۈشۈپ قاپتۇ. ئەخمەت بىلەن نۇرەخمەت بۇ كىتابقا قاراپمۇ قويماپتۇ. ئۇلار ياراتمىغان بۇ كىتابنى نۇرمۇھەممەت ئاپتۇ.

خۇرجۇننىڭ ئەخمەت يىرتىۋالغان تەرىپىدە تىللا، نۇرەخمەت يىرتىۋالغان تەرىپىدە يامبۇلار بار ئىكەن. ئۇ ئىككى

كېسى ئۆز رىزقىدىن رازى بولۇپ بەكمۇ سۆيۈنۈپ كېتىدۇ. شېپىتۇ. لېكىن، ئۇلار بۇنىڭغا قانائەت قىلماستىن يەنە داۋاملىق مېڭىپتۇ. ئاخىر ئۈچ ئاچا يولغا كەپتۇ. ئەخمەت بىلەن نۇرەخمەت ئۆز بايلىقىنى نۇرمۇھەممەتتىن قىزغىدەك نىپ ئۆزلىرى بىلەن بىر يولغا چۈشۈۋالمىسۇن دەپ ئەنسىدە رەپ ئۇنى ئۈچىنچى يولدا مېڭىشقا زورلىشىپتۇ. ئەمدى بىز يېنىدا بىر تىيىن پۇلى يوق بىچارە نۇرمۇھەممەتكە ئەگىشەيلى: ئۇ ئۆزىگە قالغان كىتابنى ئېلىپ بېرىم كۈنلۈك مۇساپىنى بېسىپتۇ. بىراق، مۇڭدېشىپ بىللە ماڭغۇدەك بىرەر ھەمراھى بولمىغاچقا زېرىكىپ كەتتە. ئۇ ئېسىلىپ قاپتۇ. ئوقۇغانىپىرى قىزىقىپ قاپتۇ. ئەسلىي ئۇ تېبابەتچىلىك كىتابى بولۇپ، ئۇنىڭدا تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەرنىڭ خاسىيىتى ۋە ئۇلار بىلەن ھەر خىل كېسەللىكلەرنى داۋالاش رېتسىپلىرى يېزىلغانىكەن. زېھنى ئۆتكۈر نۇرمۇھەممەت ئوقۇغانلىرىنى ئېسىدە چىڭ ساقلاپتۇ. قورسىقى ئاچسا ياۋا مېۋىلەرنى تېرىپ يەپ، ئۇسسۇس ئېلىپ سۇ ئىچىپ مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، شۇ تەرىقىدە نەچچە كۈنلەر ئۆتۈپتۇ. كىتابنى ئۈچىنچى قېتىم قايتا ئوقۇپ تۈگىتەي دەپ قالغان بىر كۈنى دېققەتسىزلىكتىن تۈگۈلۈپ ياتقان بىر يىلانغا دەسسۈۋاپتۇ. مىجىلىپ ئۆلەي دەپ قالغان يىلان جان ئاچچىقىدا نۇرمۇھەممەتنىڭ پۇتىغا نەشتە ئۇرۇپتۇ. دە، جان بېرىپتۇ. نۇرمۇھەممەتمۇ ئاغرىققا چىدىماي «ۋاي جان» دەپ پۇتىنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. شۇ ھالەتتە نەچچە مىنۇت ئۆتۈپتۇ. پۇتى تىزغىچە كۆكۈرۈپ يىلان زەھىرى بەدىنىگە تاراشقا باشلاپتۇ. ئۇ

نېمە قىلىشنى بىلمەي ئولتۇرغاندا كۆزى يەردە ياتقان كىتاپقا
بىغا چۈشۈپ، ئۆز ھاياتىنى قۇتقۇزۇش ئىشەنچىسى تۇغۇلۇپ-
تۇ. تەلىيىگە يېقىن ئارىدىكى زەيكەش لېۋىدە يىلان زەھى-
رىنى قايتۇرىدىغان خاسىيەتلىك گىياھ بار ئىكەن. نۇرغۇن-
ھەممەت چىشىنى چىشلەپ ئۆمىلەپ بېرىپ بۇ گىياھنى
يۇلۇپ ئېلىپ، چايناپ سۈيىنى يۇتۇپتۇ. يەنە بىر تەرەپتىن
پۇتىنىڭ كۆكرىپ كەتكەن يېرىنى تىلىپ قېنىنى ئېقىد-
تىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۆز جېنىنى ئۆزى قۇتۇلدۇرۇپ
قايتۇ. كېچىسى كىتابنى ياستۇق، يەرنى سېلىنچا قىلىپ
تۈنى ئۆتكۈزۈپتۇ. ئەتىسى زەھەر تولۇق يېنىپ سەللىمازا
ساقايغان ھالەتتە ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. نۇرغۇن ھەممەت شۇ-
نىڭدىن كېيىن كىتابنى تېخىمۇ ئەستايىدىل بېرىلىپ ئۇ-
قۇپ، بىلىمنى يەنىمۇ مۇستەھكەملەپتۇ. ئاخىر بىر شە-
ھەرگە يېتىپتۇ، بۇ شەھەر ئىمارىتىنىڭ ھەشەمەتلىكى،
كوچا بازارلىرىنىڭ قايىناقلىقى بىلەن كىشىنى مەستانە قى-
لىدىكەن. بىراق، بۇ شەھەر خەلقى يۇقۇملۇق كېسەللىككە
دۇچ كېلىپ، تېۋىپلىرىنىڭ ئاز ۋە قابىلىيەتسىزلىكى تۈ-
پەيلىدىن كىشىلەرنىڭ بېشىغا ئۆلۈم ۋەھىمىسى سايە تاش-
لاپ، ھەممە كىشىنى غەم بېسىپ چىرايلىرى سولغانىكەن.
نۇرغۇن ھەممەت كېسەللىك ئالامەتلىرىنى سۈرۈشتۈرگەندىن
كېيىن شەھەر سىرتىغا چىقىپ، تاغ - دالىلاردىن دورا
ئۆسۈملۈكلىرىنى يىغىپ بىمارلارنى داۋالاشقا باشلاپتۇ. ئۇ-
سۈملۈكلەردىن ھەر خىل دورىلارنى ياساپتۇ. بايلاردىن
تىللا، ئادەتتىكى كىشىلەردىن كۈمۈش تەڭگە، نامراتلاردىن
مىس يارماق ئېلىپ باي، كەمبەغەل، ئەمەلدار، پۇقرا،

قېرى - ياش نۇرغۇن بىمارلارنى داۋالاپ ساقايتىپ، داڭقى
ھەر يانغا تاراپ، كاتتا بايغا ئايلىنىپتۇ. ئۇنىڭ داڭقىنى
ئاڭلىغان كىشىلەر پەتنۇس - پەتنۇس سوۋغىلار بىلەن
كېلىپ بالىلىرىنى شاگىرتلىققا ئېلىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ئۇمۇ
«بىلگىنىڭنى ئەلدىن ئايما» دېگەن ھېكمەتلىك سۆزگە
ئەمەل قىلىپ ئۇلارنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىپتۇ. شۇنداق
قىلىپ، بىر يىل ئۆتۈپتۇ. نۇرغۇن بىمارلارنى ساقايتىپ-
تۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ يۇرتىنى سېغىنىش كېسلىنى ساقاي-
تالماپتۇ. ئاخىر تاپقان پۇلىنى 10 خۇرجۇنغا قاچىلاپ،
ئېشەككە ئارتىپ، ئۆزى بىرىنچىسىگە مىنىپ شاگىرتلىرى
ۋە شەھەر ئەھلى بىلەن خوشلىشىپ، كىتابىنى قوينىغا
سېلىپ يۇرتىغا راۋان بوپتۇ.

مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ ھېلىقى ئاچالغا كېلىپ توختاپتۇ.
ھايال ئۆتمەي بىرىنچى يولدىن بىر ئېشەكنى مىنىپ، ئىك-
كى ئېشەكنى يېتىلەپ بىر كىشى كەپتۇ. قارىسا ئۇ يۇرت-
تىن بىللە چىققان ئەخمەت ئىكەن. نۇرمۇھەممەت يۈگۈ-
رۈپ ئالدىغا بېرىپتۇ. قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ ھال - ئەھ-
ۋال سورىشىپتۇ. شۇ چاغدا ئىككىنچى يولدىن بىر ئېشەك-
نى مىنىپ بىر ئېشەكنى يېتىلەپ نۇرەخمەت يېتىپ كەپ-
تۇ. ئۈچەيلەن بىر ھازا قىزغىن مۇڭدېشىپتۇ، ئاندىن نۇر-
مۇھەممەتنىڭ 10 خۇرجۇنلۇق پۇل بىلەن قايتقىنىغا ھەۋد-
سى كەلگەن ئەخمەت بىلەن نۇرەخمەت سوراپتۇ:

— ئاداش، يېنىڭدا بىر تىيىن يوق كېتىۋىدىك،
بۇنچە كۆپ بايلىقنى قانداق تاپتىڭ؟
— بۇ مۇشۇ كىتابتىكى ئىلىمنىڭ خاسىيىتى، —